

audiovisual. Serán obxecto de subvención o desenvolvemento de tres tipos de proxectos:

- a) Longametraxe cinematográfica.
- b) Series de televisión.
- c) Producións multimedia.

I.5. PAÍS VALENCIÀ

Ernest GONZÀLEZ I FABRA
Tècnic de la Generalitat Valenciana

Durant el període comprés entre els mesos de juliol i desembre de 1998 es tançà l'acord per al dictamen del Consell Valencià de Cultura (cvc) sobre la llengua dels valencians, a què feiem referència en la introducció de la *Crònica* anterior, i que li havia encarregat el president de la Generalitat Valenciana. El cvc, institució col·legiada d'assessorament cultural creada pel mateix Estatut d'autonomia, consultà i rebé informes de gran nombre d'institucions culturals públiques i privades —i també d'associacions que promouen la secessió ortogràfica del valencià. El dictamen, cal dir-ho, es negociava paral·lelament entre els partits polítics i, per tant, té més de pacte polític que d'informe científic. És suficient la seua lectura per adonar-se de la gran quantitat de calculades ambigüitats. És espectacular el circumloqui per a afirmar la unitat de la llengua catalana sense dir-ne català ni esmentar Catalunya: «el valencià, idioma històric i propi de la Comunitat Valenciana, forma part del sistema lingüístic que els corresponents estatuts d'autonomia dels territoris hispànics de l'antiga Corona d'Aragó reconeixen com a llengua pròpia». És just reconèixer, per altra banda, que el dictamen incideix en la necessitat d'augmentar i promoure l'ús social de la llengua catalana en l'àmbit valencià.

Però l'element més rellevant del dictamen ha sigut la recomanació de crear un organisme de caràcter tècnic exclusiu per al valencià (ens de referència, n'hi diu), una acadèmia de la llengua. Això ha sigut recollit pel Parlament valencià, que ha aprovat la Llei 7/1998, de 16 de setembre, que més avall es transcriu, que institueix l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. Només el temps podrà aclarir quines conseqüències té el fet que una sola llengua tinga dues institucions filològiques però no deixa de ser paradoxal que, ara, quan fins i tot l'Estat francès ha assumit implícitament, per al nord de Catalunya, la direcció tècnica en matèria lingüística de l'Institut d'Estudis

Catalans, a través de l'aprovació del conveni subscrit entre aquest organisme i la Universitat de Perpinyà, dins de l'Estat espanyol no es puga, si més no, articular administrativament la participació dels diversos territoris que comparteixen la llengua catalana en una institució comuna.

De tota manera, la Llei ha iniciat el seu camí a mal borràs. La disposició transitòria primera ordenava que en el termini màxim d'un mes, comptador des de la seua entrada en vigor, les Corts valencianes elegiren els primers vint-i-un acadèmics, dels quals almenys dues terceres parts havien de ser experts en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica, segons criteris d'avaluació objectiva, i la resta destacades personalitats de les lletres o de l'ensenyament amb una competència lingüística o una producció reconeguda en el camp del valencià. Han transcorregut sis mesos des de l'entrada en vigor de la norma i no han estat nomenats els membres. En un primer moment, per falta d'acord en el nomenament entre els dos partits majoritaris al Parlament valencià (PP i PSOE), ja que cal una majoria de dos terços; a hores d'ara, per abandó de l'assumpte. Caldrà esperar el resultat de les eleccions autonòmiques de juny de 1999 per veure si es desbloqueja el nomenament dels membres però aquest afer comença a recordar, malauradament, al de l'Institut Interuniversitari de Filologia que es va aprovar per Decret del Consell socialista i que mai no va arribar a operar. S'ha de fer notar també que aquesta necessitat d'aprovació per una majoria qualificada és paper mullat perquè la Llei s'aprova per majoria simple, és a dir, que podria modificar-se la majoria requerida si es deroga el precepte que la estableix.

La petició del dictamen pel president de la Generalitat Valenciana va gaudir inicialment d'un important suport polític provinent del seu partit (PP) i del seu coalitzat en el Govern (Unió Valenciana), així com del PSOE i del Bloc Nacionalista Valencià. Només Esquerra Unida es va mostrar contrària. En molts sectors de la societat valenciana es veia aquesta petició com una hàbil maniobra presidencial per a desempallegar-se de l'inacabable i mal anomenat conflicte lingüístic, tot desviant-lo cap a una altra institució. Tanmateix, semblava acceptable a tots perquè obria una discreta porta a la dreta valenciana per abandonar una postura que adoptà en un moment de supremacia inqüestionable del PSOE al País Valencià, amb la finalitat de rosegar el seu poder, i que, a hores d'ara, es torna contra el mateix partit governant, a més que, al capdavant, està consumint gran part de l'esforç polític i social de la ciutadania del país. Certament el Partit Popular es troba davant d'una contradicció indefugible: d'una banda, no pot perdre credibilitat fent oficial una normativa lingüística obertament secessionista i acientífica —i que empenyaria el partit polític que li dona su-

port a les Corts Generals— i, d'una altra, ha de satisfer les pretensions del seu soci de govern al País Valencià, Unió Valenciana, la ideologia del qual es redueix de fet a l'anticatalanisme. Potser per això, aquella esperança — la de la fi del conflicte centrat en la llengua— ha contrastat, dissortadament, durant tot el període que abasta aquesta *Crònica*, amb l'actitud del Govern valencià.¹

Tot seguit es transcriuen el dictamen (que ha estat incorporat al preàmbul de la Llei) i la Llei 7/1998. La seua transcripció és literal de la publicada al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* (DOGV núm. 3334, de 21 de setembre), peculiaritats i errades ortogràfiques incloses.²

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la llei següent:

LLEI 7/1998, de 16 de setembre, de la Generalitat Valenciana, de Creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

PREÀMBUL

L'article 3 de la Constitució Espanyola de 1978, a més de proclamar el

castellà com llengua espanyola oficial del l'Estat, estableix que la resta de llengües espanyoles seran també oficials en les comunitats autònomes, d'acord amb el contingut dels respectius Estatuts d'Autonomia. Igualment, en l'apartat primer de l'article 148, punt 17é, del text constitucional, es disposa que les Comunitats Autònomes puguem assumir, si procedix, competències en el foment de l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma. A més, la Llei Orgànica 5/1982 d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, estableix en l'article 7 que «els dos

1. Per exemple, en les conselleries els correctors lingüístics tenen instruccions de no usar determinats mots que han estat prohibits. I no és una qüestió d'estil. Entre les paraules censurades estan dues de tan corrents com *mitjançant* i *amb* però, alhora, tampoc no està permès utilitzar incorreccions per castellanisme com ara *mediant*, arcaïsmes com ara *ab* ni expressions tretes de la pronúncia popular com ara *en* (per *amb*). La situació dels funcionaris i dels correctors quan escriuen en català té moments surrealistes. Més encara si pensem que, en alguna conselleria, perquè la versió castellana no siga clarament diferent de la valenciana hi ha ordre d'utilitzar les mateixes perífrasis substitutives també en castellà!

2. Paradigma de tot el que s'ha exposat en aquesta introducció: quan el text del dictamen passà del Consell Valencià de Cultura a les Corts valencianes per a ser inclòs en el preàmbul de la Llei es modificaren expressions i se substituïren paraules per altres de sinònimes, la qual cosa provocà l'amenaça del PSOE de no votar favorablement la Llei si no se'n respectava la integritat. No hem comparat els textos originals i els publicats al DOGV per comprovar-hi si s'han introduït algunes modificacions. Cal destacar que el dictamen publicat com a preàmbul de la Llei utilitza, per exemple, les formes verbals sense augment (constituïxen) i, en canvi, en la fórmula de promulgació s'usa la forma "estableixen".

idiomes oficials de la Comunitat Autònoma són el valencià i el castellà» i afirma més endavant que la «Generalitat Valenciana garantirà l'ús normal i oficial de les dos llengües, i adoptarà les mesures necessàries per tal d'assegurar-ne el coneixement. També preveu, en el punt 5, que «la llei establirà els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'Administració l'ensenyament». Finalment, el punt 4 de l'article 31 del mateix Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat Valenciana competència exclusiva en matèria de cultura.

Per la seua part, la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià, suposà la plasmació del compromís de la Generalitat Valenciana en la defensa del patrimoni cultural de la nostra Comunitat Autònoma i, d'una manera especial, en la recuperació del valencià, definit com a «llengua històrica i pròpia del nostre poble». La Llei tracta de superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, i disposa actuacions necessàries per tal d'impulsar l'ús del valencià en diferents àmbits de la societat, tot afavorint l'equiparació efectiva entre el valencià i el castellà. Igualment, la mencionada Llei afirma que el valencià és «part substancial del patrimoni cultural de tota la nostra societat» i, en conseqüència, el Govern Valencià es considera posseïdor, en l'actual cojuntura històrica, de la capacitat necessària per tal de possibilitar que els diversos sectors socials de tota la Comunitat Valenciana puguen sentir-se compromesos en el procés de recuperació de l'idioma que ha tingut l'honor de rebre del nostre poble la seua estima i la seua noble gentilesa. Una premissa per a garantir l'ús «nor-

mal i oficial» del valencià, tal com preveu l'article 7 de l'Estatut d'Autonomia, i per tant, per a garantir la seguretat jurídica dels administrats, és que tota l'Administració Pública es regisca per una mateixa normativa ortogràfica i gramatical del valencià. Tal aspecte no fou previst específicament en el cas de l'Estatut d'Autonomia ni en la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, si bé en l'article 34 de la mencionada Llei s'establix que el Govern Valencià «assumirà la direcció tècnica i la coordinació del procés de l'ús i l'ensenyament del valencià assessorant al respecte totes les Administracions Públiques i particulars, i adoptant les mesures que siguen per a fomentar l'ús i l'extensió del valencià».

Per estes i altres qüestions les Corts Valencianes acordaren el 17 de setembre de 1997 sol·licitar al Consell Valencià de Cultura que dictaminara sobre les «qüestions lingüístiques» valencianes. El Dictamen aprovat el 13 de Juliol de 1998 en la seua part dispositiva és el següent:

«Sobre la situació social del valencià i el seu ús

»El valencià arribà a la seua esplendor literària màxima en el segle xv i part del xvi, i inicià amb els Ducs de Calàbria una paulatina castellanització en els escrits, si bé mantingué viva la seua presència en l'ús quotidià. A finals del segle xix, el moviment conegut com a Renaixença significà una lleu recuperació de la utilització de la llengua en els certàmens i en les publicacions literàries que es va prolongar durant les primeres dècades de la nostra centúria.

»Hui, la situació del valencià és cer-

tament paradoxal: quant a l'ús cult i oficial, i a pesar de les insuficiències notòries en este camp, estem millor que no hem estat en els darrers segles, des del Decret de Nova Planta, si més no, a començaments del segle XVIII; en canvi, quant a l'ús popular no sembla que assistim a cap tipus de represa i continuem en una situació de desafecció lingüística, amb un empobriment i una castellanització de la parla quotidiana francament alarmants. Però, és evident que una situació com esta no pot romandre estable molt de temps, de manera que o s'aconseguix que el valencià recupere el nivell d'ús popular que mai no degué perdre o fins i tot la seua mera preservació deixarà de ser possible.

»Per altra banda, l'any 1932 es firmaven les normes ortogràfiques dites de Castelló, seguides durant quaranta anys sense problemes pels literats valencians. Posteriorment, des dels anys setantes, esta normativa ha sigut contestada per sector culturals i polítics, encara que la majoria de la producció escrita en valencià ha continuat redactant-se d'acord amb aquelles normes primeres més o menys desenrotllades. També hem de dir que, a l'empara de l'Estatut d'autonomia i de l'autogovern que l'Estatut ha fet possible, hem assistit darrerament a una clara milloria en el nivell de consideració i de prestigi social del valencià, la qual cosa és una base favorable per a intentar amb optimisme el redreçament necessari de la nostra llengua, a hores d'ara tan malmesa per l'abandó i la desídia. Dissortadament, esta milloria es troba entrebancada pel conflicte esterilitzador que es perpetua entre nosaltres, especialment a la ciutat de València i la seua conurbació. Un conflicte sobre el nom, la naturalesa i la

normativa de la llengua pròpia dels valencians que n'impedix la salut i que acumula les dificultats en el procés de recuperació de la llengua que ens hauria d'identificar i d'unir com a valencians, en comptes de separar-nos.

»Però, l'estirilitat del conflicte supera l'àmbit d'allò que és estrictament lingüístic per a incidir negativament en la vertebració social del nostre poble. Perquè si, parlant ara en general, és veritat que la iniciativa individual i la competència, a tots els nivells, són components insubstituïbles de la bona marxa d'una gran formació social qualsevol, també és igualment cert que cal alhora la base comuna d'uns referents col·lectius majoritàriament compartits, d'un fort sentiment de pertinença col·lectiva, d'una mínima solidaritat, perquè aquella iniciativa individual i aquella competència puguen ser socialment productives i no degeneren en un clima social insolidari i destructiu. De fet, si una comunitat política, com és ara la Comunitat Valenciana, vol alguna cosa més que subsistir en el concert de les altres comunitats polítiques, si vol afirmar la seua personalitat diferenciada, si vol reeixir i si vol progressar, caldrà que la part millor dels seus components individuals i col·lectius desenrotlle un ferm sentiment quotidianament operatiu de pertinença i lleialtat comunitàries. Justament, una llengua pròpia de cultura, el valencià en el nostre cas, viva al carrer i a les institucions, reconeguda com a tal per la societat que té la sort de posseir-la, és un element de gran valor a l'hora de conformar eixe sentiment comunitari antesala d'un futur social de progrés.

»Però, ja ho hem dit adés: a hores d'ara, el valencià, la nostra llengua, és

sovint utilitzada com un motiu de discòrdia entre valencians, en comptes de ser el tret comunitari desitjable d'identificació i d'unió. S'ha de dir ací que la identificació mecànica que sovint s'ha fet entre llengua i nació, per una part i l'altra, no ha ajudat gens a clarificar la qüestió i a assentar-la sobre les bases d'una mínima serenitat i racionalitat. Cal, doncs, saber desactivar eixe conflicte socialment esterilitzant, perquè a més, en el món que ens ha tocat viure, el món de la globalització, dels *mass media*, i de l'escolarització generalitzada, una llengua de baix abast demogràfic, envoltada de llengües potents, com és la nostra, corre el gran perill de desaparèixer en poc temps si li afegim la dificultat gratuïta d'un conflicte greument pertorbador que es prolonga en el temps sense una perspectiva clara de solució.

»En funció de tot el que s'acaba d'argumentar, cal que la qüestió de la nostra llengua pròpia siga sostreta a partir d'ara al debat partidista quotidià i esdevinga així l'objecte d'un debat seré entre els partits per tal d'arribar-hi als consensos més amples possibles. Al final d'eixe camí guanyaria la nostra llengua, que vol dir guanyar tots els valencians. Finalment, en l'esperit de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i en la perspectiva d'enfortir la nostra autoestima com a valencians, d'afirmar i de potenciar la nostra personalitat diferenciada, ha arribat el moment de consensuar primer i aplicar després les mesures polítiques que cal prendre amb urgència per a promoure l'ús del valencià als més diversos nivells, creant a tal fi, si calia, els fóruns polítics previs on discutir i avaluar de manera conjunta aquelles mesures (les quals haurien de ser aprovades i

aplicades per les instàncies pertinents: Corts Valencianes, Executiu, Diputacions i Ajuntaments). Unes mesures per a traure el valencià de la situació marginal en què es troba en l'esfera pública, a fi de donar-li un futur possible i digne, conjurant així el perill vertader d'una desaparició imminent.

»Les mesures haurien de cobrir actuacions públiques com les que segueixen:

»— Reforçament de l'ensenyament del valencià i en valencià en tots els nivells educatius.

»— Programació essencialment en valencià en la televisió i la ràdio públiques valencianes.

»— Actitud exemplar de l'Administració valenciana en l'ús de la llengua, tant pel que fa a les aparicions públiques dels responsables polítics, com a la resta de les actuacions oficials (publicacions, publicitat, documentació administrativa...).

»— Política sistemàtica de promoció de l'ús del valencià en el comerç, en la publicitat en particular i en general en la vida econòmica. Igualment en la indústria cultural: en el llibre, la premsa, el teatre, el cinema, i en general en el món audiovisual.

»— Crida al món eclesiàstic perquè se sume en el seu àmbit a este impuls de valencianització.

»Per acabar: tenim dos llengües oficials en la nostra Comunitat, el valencià i el castellà, ambdós realment usades pels ciutadans encara que siga d'una manera descompensada entre elles. Sortosament, el castellà és una llengua tan estesa i potent internacionalment que podem tranquil·lament promoure més i més l'ús del valencià entre nosaltres amb la tranquil·litat que al costat

coneixem una segona llengua, també nostra, que ens facilita la comunicació internacional, sense haver de perdre així gratuïtament una part impagable de la nostra identitat com a poble diferenciat: la nostra llengua pròpia. Seria vertaderament una llàstima, però també una dimissió lamentable, que per manca de diàleg, o d'advertiment, o encara per una modernitat mal entesa, deixarem passar l'ocasió de preservar la llengua que durant tants segles ens ha identificat com a valencians.

»Sobre el nom, la naturalesa i la codificació del valencià

»El nostre Estatut d'autonomia denomina "valencià" a la llengua pròpia dels valencians, i per tant este terme ha de ser utilitzat en el marc institucional, sense que tinga caràcter excoent. L'esmentada denominació "valencià", i també les denominacions "llengua pròpia dels valencians" o "idioma valencià", o altres, avalades per la tradició històrica valenciana, l'ús popular, o la legalitat vigent, no són ni han de ser objecte de qüestionament o polèmica. Totes servixen per a designar la nostra llengua pròpia, la qual compartix la condició d'idioma oficial amb el castellà.

»El valencià, idioma històric i propi de la Comunitat Valenciana, forma part del sistema lingüístic que els corresponents Estatuts d'autonomia dels territoris hispànics de l'antiga Corona d'Aragó reconeixen com a llengua pròpia. Les anomenades Normes de Castelló són un fet històric que constituïren i constituïxen un consens necessari. El Consell Valencià de Cultura reivindica l'esperit de l'acord que les féu possibles l'any 32 i entén que eixes normes han

sigut el punt de partida, compartit pels valencians, per a la normativització consolidada de la nostra llengua pròpia. Aquella és un patrimoni lingüístic a preservar i a enriquir per l'ens de referència normativa que es proposa en l'apartat que seguix. L'ens es basarà en la tradició lexicogràfica i literària i la realitat lingüística genuïna valenciana.

»L'ens de referència normativa

»El Consell Valencià de Cultura proposa la creació d'un ens de referència normativa del valencià, per al qual proposa les característiques següents:

»I. Que tinga personalitat jurídica pròpia, amb independència funcional i pressupostària.

»II. Que tinga capacitat per a determinar la normativa en matèria lingüística, reconeguda per una Llei. Que les seues decisions en la matèria siguen vinculants per a les administracions públiques, el sistema educatiu, els mitjans públics de comunicació, i altres entitats o òrgans de titularitat pública o que compten amb finançament públic.

»III. Que el nombre de membres de l'ens de referència normativa siga de 21, nomenats per períodes de 10 anys. Que les vacants que es puguen produir per renovació o altres motius es cobrixquen per cooptació interna.

»IV. Que els membres inicials siguen elegits per les Corts Valencianes per una majoria de dos terços, i que almenys dos terços d'eixos membres siguen experts en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica, segons criteris d'avaluació objectiva. I que la resta, fins als 21 membres, siguen destacades personalitats de les lletres i de l'ensenyament amb

una competència lingüística i una producció reconegudes en el camp del valencià.

»V. L'ens podrà tenir relacions horitzontals amb les diverses entitats normatives de les altres llengües de l'Estat. Pel fet que el present dictamen complix un encàrrec de les mateixes Corts Valencianes, el Consell Valencià de Cultura suggerix a l'alta Institució que l'esmentada Llei siga tramitada parlamentàriament per via d'urgència.»

A la vista del present dictamen, les Corts Valencianes decidixen aprovar la creació d'una Acadèmia Valenciana de la Llengua en els termes que a continuació s'expressen:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Es crea l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) com a Institució de la Generalitat Valenciana amb les competències, composició, règim de funcionament i organització que es determina en la present Llei.

Article 2

La AVL és una institució de caràcter públic, adscrita a la Presidència de la Generalitat, que gaudix de personalitat jurídica pròpia i exercix les seues funcions amb autonomia orgànica, funcional i pressupostària per a garantir la seua objectivitat i independència.

Article 3

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució que té per funció determinar i elaborar, en el seu cas, la normativa lingüística de l'idioma valencià.

Així com, vetlar pel valencià partint de la tradició lexicogràfica, literària, i la realitat lingüística genuïna valenciana, així com, la normativització consolidada, a partir de les denominades Normes de Castelló.

Article 4

Els principis i criteris que han d'inspirar l'actuació de l'Acadèmia són els que es desprenen del dictamen aprovat pel Consell Valencià de Cultura el 13 de juliol de 1998 i que figura en el preàmbul d'esta Llei.

Article 5

Les decisions de la AVL, en l'exercici de les funcions que hi corresponen, hauran de ser observades per totes les Institucions de la Generalitat, pels Poders Públics, per la resta d'Administracions Públiques, el sistema educatiu, i els mitjans de comunicació, les entitats, els organismes i empreses, de titularitat pública o que compten amb finançament públic.

Article 6

La AVL tindrà la seua seu en la ciutat de València, sense perjudi que pugua tindre altres seus territorials o celebrar sessions en qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana.

TÍTOL II

De les competències de la AVL

Article 7

Seràn competències de la AVL:

- a) Determinar la normativa oficial del valencià en tots els seus aspectes.
- b) Fixar, a sollicitud de la Generalitat les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica ofi-

cial de la Comunitat Valenciana, per a la seua aprovació oficial.

c) Emetre i difondre informes o dictàmens i realitzar els estudis sobre la normativa i l'onomàstica oficial valenciana, ja siga a iniciativa pròpia o a requeriment de les Institucions Públiques de la Comunitat Valenciana.

d) Vetlar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat.

e) Informar sobre l'adequació a la normativa lingüística de la AVL dels textos produïts per les Institucions Públiques o que requerisquen l'aprovació oficial, així com de la producció audiovisual de la Comunitat Valenciana.

f) Elaborar i elevar al Consell de la Generalitat i a les Corts Valencianes una Memòria Anual en la qual, a més d'exposar les seues activitats durant l'exercici, es recullen les observacions i consells pertinents per a l'ús normal del valencià en qualsevol de les seues manifestacions.

g) Aquelles que, dins de l'àmbit de les seues competències, li encarreguen el President de la Generalitat, les Corts Valencianes o el Govern Valencià.

Article 8

El Consell sol·licitarà a la AVL l'emissió d'informe o dictamen sobre els seus avantprojectes legislatius o normatius relacionats amb la normativa, la toponímia i l'onomàstica del valencià. Transcorreguts seixanta dies des de la corresponent sol·licitud sense que la AVL s'haja pronunciat expressament sobre estos, s'entendrà que tenen el vistiplau de la Institució, i que no hi ha objecció a formular. En aquelles peticions del Consell en les quals s'indique urgència en el procediment el termini es reduirà a trenta dies.

Article 9

Per al millor compliment de les seues finalitats la AVL podrà estructurar-se en Seccions i constituir Comissions d'Estudi, segons el contingut de la present Llei i allò que reglamentàriament es determine.

Podrà, també, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua tindre relacions horitzontals amb les diverses entitats normatives de les altres llengües de l'Estat.

3. Així mateix, també podrà tindre acords de col·laboració amb altres organismes acadèmics, científics i culturals.

TÍTOL III

De la composició de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua

Capítol I

Dels acadèmics de la AVL

Article 10

La AVL estarà formada per vint-i-un acadèmics que hauran de reunir els següents requisits:

a) Tindre la condició política de valencià.

b) Ser experts en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica o destacades personalitats de les lletres o de l'ensenyament en matèria lingüística o una producció reconeguda en el camp del valencià o la cultura valenciana.

Article 11

1. Els vint-i-un acadèmics inicials seran elegits per les Corts Valencianes, per majoria de dos terços dels seus membres de dret, per un període de 15 anys i podran ser reelegits.

2. Als quinze anys de l'elecció per primera vegada dels membres de l'A-

cadèmia a què es referix l'apartat anterior, la AVL procedirà per cooptació dels vint-i-un membres, a la renovació d'un terç dels acadèmics.

Es determinaran els set acadèmics a substituir pel sistema d'insaculació. Als cinc anys de la renovació anterior es procedirà, de la mateixa manera, a la renovació d'altre terç dels inicialment elegits o els seus substituïts. El terç restant es renovarà cinc anys després de la segona renovació pel mateix procediment. Cada cinc anys, i pel mateix sistema, es procedirà a la renovació d'un terç dels acadèmics que hagen complit el període de quinze anys.

3. Una vegada elegits, els acadèmics, seran nomenats per Decret del president de la Generalitat i prendran possessió del seu càrrec en acte públic.

Article 12

La condició d'acadèmic serà incompatible amb:

a) La de diputat de les Corts Valencianes.

b) La de diputat o senador de les Corts Generals o la de membre d'algun parlament autonòmic o el Parlament europeu.

c) La de membre del Govern d'Espanya o de qualsevol comunitat autònoma, i alts càrrecs de l'Administració autonòmica i de l'Estat.

d) La de membre de les corporacions locals.

e) La de personal al servici de la AVL.

L'examen, declaració i control de les possibles incompatibilitats dels acadèmics, es durà a efecte, per la AVL, en la forma en què reglamentàriament s'establisca.

Article 13

1. Els acadèmics durant el període per al qual foren elegits, són inamovibles i cessaran en la seua condició en els següents casos:

a) Per defunció.

b) Per renúncia expressa.

c) Per extinció del període per al qual foren elegits. No obstant, els acadèmics seguiran exercint plenament les seues funcions fins la presa de possessió dels nous membres.

d) Per incapacitat manifesta o inhabilitació declarada per resolució judicial ferma.

e) Per pèrdua de la condició política de valencià.

f) Per incompatibilitat no resolta en el termini fixat.

2. Si es produïx algun dels supòsits contemplats en els apartats a), b), d), i e) del present article, durant els primers quinze anys, es procedirà a cobrir la vacant per les Corts Valencianes segons l'estipulat en l'art. 11.1. D'ara en davant es cobrirà la vacant segons l'art. 11.2. L'acadèmic elegit, en els dos casos, ho serà pel temps que reste del període per al qual fou elegit el substituït. Si es produïx el supòsit contemplat en l'apartat f) i no es resol en el termini que reglamentàriament s'establisca, es procedirà a cobrir la vacant segons els mateixos criteris que en els apartats anteriors.

Article 14

Els acadèmics tindran dret a percebre dietes i indemnitzacions per l'exercici de les seues funcions.

CAPÍTOL II

Dels òrgans de govern de la AVL

Article 15

Els òrgans de Govern de la AVL seran:

Òrgans col·legiats:

— El Ple de la AVL.

— La Junta de Govern.

2. Òrgans unipersonals:

— El president de la AVL.

Article 16

1. El Ple és l'òrgan màxim de decisió de la AVL i estarà integrat pels vint-i-un acadèmics.

2. Corresponen al ple de la AVL les següents atribucions:

a) Aprovar el Projecte de Reglament i les seues possibles modificacions i elevar-lo al Consell de la Generalitat Valenciana per a la seua aprovació.

b) L'aprovació de la Memòria Anual.

c) Aprovar l'avantprojecte del pressupost anual, les seues modificacions i liquidació, per a la seua remissió al Consell.

d) L'aprovació dels plans i programes d'actuació per a cada exercici econòmic.

e) Constituir les seccions i comissions que estableix la present Llei, atenent al desenrotllament reglamentari.

f) L'aprovació del règim ordinari de sessions i, si escau, de les reunions de les comissions i seccions.

g) Elegir els càrrecs previstos en la present Llei i els que reglamentàriament es determinen.

h) La designació i la separació dels representants de la AVL en els organismes o entitats que legalment o reglamentàriament corresponga.

i) Proposar al Consell l'aprovació de la plantilla del personal al servici de la Institució, i la seua estructura orgànica.

j) Aprovar els informes o dictàmens a què es referix l'article 7.

k) Qualsevol altra que li atribuïisca la present Llei.

Article 17

1. La Junta de Govern estarà integrada per:

a) El president.

b) El vicepresident.

c) El secretari.

d) Dos vocals.

2. Són atribucions de la Junta de Govern:

a) Elaborar el projecte de Memòria Anual.

b) Elaborar l'avantprojecte del pressupost anual per a elevar al Ple.

c) Dirigir i controlar l'execució del Pressupost de la AVL i preparar la seua liquidació.

d) Determinar la tramitació dels escrits i peticions dirigits a la Institució.

e) Exercir les facultats ordinàries en matèria de contractació administrativa dins dels límits legals i pressupostaris.

f) Disposar les despeses pròpies dels servicis de la AVL dins dels límits legals i pressupostaris.

g) Resoldre les qüestions que siguen sotmeses a la seua consideració pel president i no estiguen atribuïdes al Ple.

h) Exercir les funcions que el Ple li delegue expressament.

i) Elaborar els informes i dictàmens a què es referix l'article 7.

j) Qualsevol altra que li atribuïisca la present Llei.

Article 18

1. El president és òrgan uniperso-

nal de la AVL que serà elegit pel Ple d'entre els seus membres per majoria absoluta, per un període de cinc anys, sent reelegible altres cinc anys més.

2. El president elegit serà nomenat per Decret del president de la Generalitat i prendrà possessió en acte públic i solemne.

Article 19

El president de la AVL tindrà la representació de la mateixa i li correspondran les següents atribucions:

a) Presidir, convocar i fixar l'ordre del dia de les sessions de la Acadèmia.

b) Elevar anualment a les Corts Valencianes i al president de la Generalitat Valenciana una memòria de les activitats de la Institució.

c) Adoptar les mesures necessàries per al seu funcionament.

d) Autoritzar la despesa i proposar els pagaments com a conseqüència de l'execució del pressupost.

e) Nomenar els funcionaris i el personal eventual i laboral amb els requisits establerts en les lleis.

f) Les altres que es determinen reglamentàriament.

Article 20

El president serà substituït, en casos d'absència, vacant o malaltia, pel vicepresident.

Article 21

El secretari de la AVL tindrà les següents atribucions:

a) Preparar i cursar l'ordre del dia de les sessions de l'Acadèmia, prèviament fixat pel president.

b) Lliurar certificacions de les actes, acords i informes i assistències que se solliciten amb el vistiplau del president.

c) Dur el llibre d'actes, foliat i visat pel president.

d) Dirigir i coordinar l'elaboració anual del projecte de memòria d'activitats de la Institució.

e) La direcció del personal al servici de l'Acadèmia.

f) Les altres que es determinen reglamentàriament.

Article 22

En cas de vacant, d'absència o malaltia, el secretari serà substituït per l'Acadèmic de menor edat.

Article 23

Els acadèmics tindran el tractament d'Il·lustríssim.

Títol IV

Del funcionament de la AVL

Capítol I

Del Ple de la AVL

Article 24

1. El Ple de la AVL es reunirà periòdicament quan siga convocat pel seu president, per pròpia iniciativa o perquè ho solliciten, almenys, un terç dels seus membres, que hauran d'incloure en la sollicitud els assumptes a tractar, i s'hauran de reunir almenys una vegada al trimestre.

2. La convocatòria de les sessions inclourà l'ordre del dia i es cursarà amb set dies d'antelació, com a mínim, a la data d'aquestes. Per raons d'urgència de l'esmentat termini podrà reduir-se a quaranta-huit hores.

Article 25

1. El Ple de la AVL quedarà constituït quan estiguen presents, almenys, la

meitat més un dels seus membres, i en tot cas, el president i el secretari o legalment qui els substituïska.

2. Els acords s'adoptaran per la majoria absoluta dels membres de dret del Ple. Els acadèmics que discrepen de l'acord majoritari podran formular vot particular per escrit, dins del termini dels deu dies següents a la seua adopció.

Article 26

El Ple de la AVL determinarà, en l'àmbit de les seues competències, les resolucions que han de ser publicades al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. En tot cas, es publicaran al DOGV les que afecten el Diccionari, la Normativa i les Entrades que l'Acadèmia aprobe.

Article 27

El president de la Generalitat, o el conseller en qui delegue, podrà assistir amb veu al Ple de la AVL per a informar o requerir informació.

Capítol II

De la Junta de Govern

Article 28

La Junta de Govern de la AVL es reunirà periòdicament quan siga convocada pel seu president, per pròpia iniciativa o perquè ho solliciten, almenys, la meitat més un dels seus membres, i s'hauran de reunir, almenys una vegada al mes.

Article 29

La Junta de Govern de la AVL adoptarà els seus acords quan estiguen presents, almenys, la meitat més un dels seus membres, i en tot cas, el president

i el secretari o qui, legalment, els substituïska.

Capítol III

De les seccions i comissions d'estudi

Article 30

El Ple de la AVL podrà crear seccions i comissions d'Estudi en el si de l'Acadèmia.

Article 31

La creació, composició i funcionament de les esmentades seccions i comissions d'Estudi es regularà reglamentàriament.

Títol V

De l'organització i els recursos de la AVL

Capítol I

Del personal

Article 32

El Personal que haja de prestar servicis en la AVL es regirà pel Règim Jurídic aplicable al personal al servici de la Generalitat.

Capítol II

Del Règim Patrimonial i Econòmic

Article 33

La AVL, per al compliment de les seues finalitats, disposarà dels següents mitjans materials i recursos econòmics:

a) Les consignacions previstes en els pressupostos de la Generalitat.

b) Els béns que li siguen adscrits o cedits per la Generalitat o qualsevol altra Administració Pública, així com els que, per qualsevol títol formen part del seu patrimoni.

c) Els productes i rendes del seu patrimoni.

d) Els ingressos que obtinga, com a contraprestació dels seus servicis, activitats o productes.

e) Les subvenciones, herències, llegats, donacions, patrocinis, i qualsevol altra aportació voluntària de les entitats o organismes públics o privats, i dels particulars.

f) Els crèdits, préstecs i altres operacions que puga concertar, prèvia autorització del Consell.

g) Qualsevol altres recursos que li puguen ser atribuïts.

Article 34

El pressupost de la AVL, una vegada aprovat pel Consell, s'integrarà com a Secció en els Pressupostos de la Generalitat Valenciana.

Article 35

La AVL podrà adquirir els béns que, de forma legal, acorde el Ple.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

En el termini màxim d'un mes des de l'entrada en vigor de la present Llei, les Cortes Valencianes elegiran els primers vint-i-un acadèmics, dels quals, almenys dos terceres parts seran expertes en valencià amb una acreditada competència científica i acadèmica, segons criteris d'avaluació objectiva, i la resta seran destacades personalitats de les lletres o de l'ensenyament amb una competència lingüística o una producció reconeguda en el camp del valencià.

Segona

En els quinze dies següents a l'elecció dels acadèmics, per les Corts Valen-

cianes, el president de la Generalitat realitzarà per Decret el corresponent nomenament.

Tercera

En el termini de tres mesos des de la seua constitució legal, el Ple de la AVL haurà d'elevat al Consell de la Generalitat per a la seua aprovació definitiva el Projecte de Reglament a què es referix l'article 16 de la present Llei.

Quarta

El Govern Valencià assignarà a la AVL els locals adequats per al compliment de les seues finalitats.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

La AVL es constituirà legalment, dins dels quinze dies següents a la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* del Decret de nomenament dels acadèmics.

Segona

S'autoritza el Consell de la Generalitat a dictar les normes reglamentàries i disposicions necessàries per a l'aplicació i desenvolupament de la present Llei.

Tercera

La present Llei entrarà en vigor el dia següent al de la seua publicació al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque observen i facen complir aquesta llei.

València, 16 de setembre de 1998

El president de la Generalitat Valenciana,

Eduardo Zaplana Hernández-Soro

La resta de disposicions i actes publicats amb relació a la llengua catalana durant el període que abasta aquesta *Crònica* són els que més avall se citen. La Llei 11/1998, de 29 de desembre de 1998 (DOGV núm. 3404, de 31 de desembre), de pressupost de la Generalitat Valenciana per a l'exercici 1999, destina un crèdit de 784.301.000 PTA al programa de promoció i ús del valencià, dels quals 303.619.000 seran destinats a subvencions (transferències corrents).

Ensenyament

Ordre de 30 de juny de 1998 (DOGV núm. 3285, de 14 de juliol), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'estableixen els requisits bàsics, criteris i procediments per a aplicar en els centres educatius un programa d'educació bilingüe enriquit per la incorporació primerenca d'una llengua estrangera, com a llengua vehicular, des del primer cicle de l'educació primària. L'article tercer regula el procediment perquè voluntàriament els centres puguin acollir-se a la incorporació d'una altra llengua vehicular diferent de les oficials. Com que la major part dels centres tenen programes que incorporen el català i el castellà com a llengües de l'ensenyament, l'article tercer regula la forma en què hauran d'elaborar-se els programes educatius per a incloure aquesta tercera llengua. D'aquí ve el nom de «programa d'educació bilingüe enriquit». Cal la conformitat de tots els pares o mares de l'alumnat.

Resolució de 10 de juliol de 1998 (DOGV núm. 3316 de 26 d'agost), de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa i Política Lingüística, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es fa pública la llista de centres beneficiaris de la convocatòria d'ajudes per a la realització d'intercanvis escolars entre l'alumnat dels centres sostinguts amb fons públics dels territoris de predomini lingüístic establerts pels articles 35 i 36 de la Llei 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià. Convocada per l'Ordre de 13 de març de 1998, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 3.226, de 21 d'abril), que pretenia afavorir encontres entre l'alumnat de les zones de parla catalana i castellana. L'adjudicació de les ajudes ha restat deserta per la manca de sol·licituds.

Ordre de 6 d'octubre de 1998 (DOGV núm. 3388, de 7 de desembre), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'implanten nous ensenyaments a les escoles oficials d'idiomes d'Alacant, Alzira, Elx, Gandia i València. A Alzira, Elx i Gandia s'implanta l'estudi de la llengua catalana.

Promoció social i cultura

Ordre de 9 de juliol de 1998 (DOGV núm. 3293, de 24 de juliol; correcció d'errades al DOGV núm. 3299 del 3 d'agost), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes a la traducció i l'edició d'obres literàries al valencià i del valencià a altres idiomes. Les ajudes tenen un import global màxim de 4.000.000 PTA.

Resolució de 18 de juny de 1998 (DOGV núm. 3295, de 28 de juliol), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'adjudiquen els premis de la Generalitat Valenciana per les activitats de promoció de l'ús del valencià realitzades per les comissions de les fogueres en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Resolució de 25 d'agost de 1998 (DOGV núm. 3330, de 15 de setembre), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es concedixen ajudes econòmiques per a les associacions cíviqes sense finalitat lucrativa per a la realització d'activitats de promoció de l'ús del valencià. Van ser convocades per l'Ordre de 14 de maig de 1998 de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 3253, de 29 de maig).

Resolució número 569, de 7 de setembre de 1998 (DOGV núm. 3332 de 17 de setembre), del director general de l'Institut Valencià de la Joventut, per la qual es nomenen els membres del jurat del II Certamen Juvenil de Literatura de la Comunitat Valenciana.

Junta Qualificadora de Coneixements del Valencià i altres òrgans de direcció de la política lingüística

Resolució de 24 de juny de 1998 (DOGV núm. 3287, de 16 de juliol), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de coneixements orals de valencià.

Resolució de 6 de juliol de 1998 (DOGV núm. 3287, de 16 de juliol), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de grau elemental de coneixements de valencià.

Resolució de 30 de novembre de 1998 (DOGV núm. 3396, de 18 de desembre), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de Va-

lencià, per la qual es fa pública la llista de resultats provisionals de la prova de coneixements orals de valencià.

Decret 202/1998, de 15 de desembre (DOGV núm. 3397, de 21 de desembre), del Govern valencià, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament del Consell Valencià de Cultura. L'article 24 del reglament preveu que és funció del cvc «elaborar i elevar al Govern valencià una memòria anual en la qual, a més d'exposar les seues activitats durant l'exercici, es recullen les observacions i els consells pertinents per a la defensa i promoció de la llengua i cultura valencianes, en qualsevol de les seues manifestacions».

I.6. ILLES BALEARS

Antoni NADAL

Professor de llenguatge administratiu

Ajuts i subvencions

Convocatòria del Consell Insular de Mallorca de subvencions per a la projecció exterior de la cultura de Mallorca, amb una partida de sis milions de pessetes (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* —BOCAIB— núm. 111, de 29 d'agost de 1998).

Convocatòria del Consell Insular de Mallorca de subvencions per a activitats culturals d'entitats associatives sense ànim de lucre, amb una partida de vint milions de pessetes (BOCAIB núm. 111, de 29 d'agost de 1998).

Convocatòria del Consell Insular de Mallorca del suport genèric a la projecció pel·lícules en llengua catalana, amb una partida total de quatre milions de pessetes (BOCAIB núm. 111, de 29 d'agost de 1998).

Convocatòria del Consell Insular de Mallorca de subvenció per a l'edició d'una agenda escolar en català, amb una partida de set milions i mig de pessetes (BOCAIB núm. 112, d'1 de setembre de 1998).

Convocatòria del Consell Insular de Mallorca de subvenció per al foment de la divulgació dels valors culturals, lingüístics i històrics que conformen la personalitat dels pobles de Mallorca, amb una partida total de 26 milions (BOCAIB núm. 112, d'1 de setembre de 1998).

Resolució del director general d'Ordenació i Innovació, de 2 d'octubre de 1998, per la qual es convoquen les ajudes corresponents a les accions